

Երևան, 9 Դեկտեմբեր, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, պուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119 ՕԳՍՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴՐԱՆՔ

Տես տառապանքս, եւ ազատէ զիս,
որովհետեւ ես Օրէնքդ քնաւ միտքէս չհանեցի:
Իրաւունքս պաշտպանէ եւ փրկէ զիս.
Կեանք տուր ինծի՝ քու խոստումիդ համաձայն:
Փրկութիւնը ամբարիշտներէն հեռու է,
որովհետեւ կանոններուդ հետամուտ չեն:
Որքան առատագութ ես դուն, Տէր,
վճիռովդ՝ կեանք տուր ինծի:
Բազմաթիւ են զիս հալածողները եւ ոստիներս,
բայց ես պատուիրաններէդ երբեք չխոտորեցայ:
Կը զզուիմ, տեսնելով իրենց հաւատքը կորսնցուցած մարդիկը,
որոնք քու խօսքիդ չեն հնագանդիր:
Տես, թէ ինչքան կը սիրեմ հրահանգներդ, Տէր,
եւ քու սիրովդ կեանք տուր ինծի:
Քու խօսքդ ամբողջութեամբ նշմարտութիւն է,
եւ քու բոլոր վճիռներդ՝ յաւիտենապէս արդար:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Ինձ օգնութիւն ի տեառնէ Աստուծոյ իսրայելին եկեսցէ:

Զինա է տէր տերանց եւ Աստղածյաւիտենից.

Ինձ օգնութիւն ի տեառնէ Աստուծոյ իսրայելին եկեսցէ:

ԱՊՈՔ

Օգնէ մեզի, Տէ՛ր, օգնէ մեզի, ով մեր փրկիչ Աստուծը, Քու մեծ անունիդ փառաւորութեան համար: Տէ՛ր, փրկէ մեզ եւ քաւէ մեր մեղ-քերը, Քու սուրբ անունիդ համար: Սուրբ եւ պատուական խաչիդ հովա-ճիկն տակ պարսպուած եւ խաղաղութեան մէջ պահէ Քեզի ապաւինած եւ Քեզի յուսացող ժողովուրդդ: Փրկէ մեզ տեսանելի եւ անտեսանելի թշնամիներէն: Արժանի ըրէ գոհութեամբ փառաւորելու Քեզ, Հօրդ եւ Սուրբ Հոգիին հետ միասին, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտենան յաւիտենից. ամէն:

ԾԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՏ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորման մեջ: (X3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վփանգից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն եւ ողորմեա:

ԾԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈՃՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 74

ԱՂՋԹՔ ԱԶԳԻՆ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Դուն, ով Աստուած, մեր թագաւորն ես սկիզբէն ի վեր,
քանի-քանի անգամներ փրկութիւնդ ցոյց տուիր երկրի վրայ:

Քու զօրութեամբդ նեղեցիր ծովը,

եւ վիշապներու գլուխները փշրեցիր ջուրերուն մէջ:

Դուն ծովային վիշապին գլուխները ջախջախեցիր,

եւ զայն կերակուր դարձուցիր անապատի գազաններուն:

Դուն էիր որ բղխեցուցիր աղբիւրներն ու վտակները,

դուն էիր որ ցամքեցուցիր մշտահոս գետերը:

Քու ձեռքդ են ցերեկն ու գիշերը,

դուն ինքդ հաստատեցիր լուսինը եւ արեւը:

Դուն էիր որ որոշեցիր երկրին բոլոր սահմանները,

ամառն ու ձմեռը դուն ստեղծեցիր:

Յիշէ թէ ինչպէս թշնամիներդ

նախատինքի կ'ենթարկեն քեզ, Տէր,

անմիտ մարդիկ կ'անարգեն քու անունդ:

Աղաւնիի պէս անպաշտպան քու ժողովուրդդ

գազաններուն ձեռքը մի մատներ,

քու տառապեալ ժողովուրդդ ընդմիշտ մի լիք:

Մի մոռնար մեզի հետ կնքած քու ուխտդ, եւ տես,

երկրին բոլոր մութ անկիւններուն բոնութիւնը կը տիրէ:

Թոյլ մի տար որ անիրաւուածը անարգուած ետ դառնայ,

ընդհակառակը, թող աղքատն ու չքաւորը օրհներգեն քու անունդ:

Ել, ով Աստուած, դուն քու դատդ պաշտպանէ,

տես թէ ինչպէս անմիտ մարդիկ կը ծաղրեն քեզ օրն ի քուն:

Մի մոռնար քեզի հակառակողններուն կանչուրոտուքը,

այն մշտական աղմուկը որ կը բարձրացնեն քեզի դէմ ելլողները:

ԱԴՈՅՔ ԱԶԳԻՆ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ 74:12-23

Կը շարունակենք 74-րդ Սաղմոսին երկրորդ բաժինը: Յիշենք, թէ ինչպիսի խնդրանքով սկսաւ այս Սաղմոսը, թէ ինչո՞ւ Ասպուած լրած է զիրենք, բարկութեան կրակը մինչեւ վերջ վրանին կը թափէ: Կը յիշեցնէ թէ ինչպիս Ասպուած իրեն համար ժաղովուրդ ընքրեց, եւ իր բնակութիւնը հասպատեց: Ահա այդ բնակարանը թշնամին քարուքանդ կ'ընէ: Հարց կու գոյ թէ մինչեւ Ե՛ր հակառակորդը պիտի նա-խափէ եւ Ասպուծոյ անունը անարգէ, ինչո՞ւ բան մը չես ըներ, ինչո՞ւ զօրութիւնդ ցոյց չես գոյ:

Պարմութիւնը վկայ, եւ ահա այդ պարմութեան օրինակները այսօր ալ կ'ապրինք: Այն նոյն թշնամինը որ եկաւ քանդեց, կովորեց, այսօր չկայ: Այսօր ալ մենք կը դեսնենք ու կը վկայենք, թէ ինչպիս բռնապրեներ, թագաւորներ, նախազահներ, որոնց երբ ժամանակը կը հասնի, իրենց աւարքը կը գգնեն: Ահա թէ ինչպիսի օրիներգութեամբ Մարիամ Ասպուածածին Ասպուծոյ փառարանանք կ'ընէ ըսելով. «Իր բազուկով Ան զօրութիւն ցոյց գոյա, ոչնչոցուց հպարփները՝ իրենց բոլոր խորհուրդներով: Գահազրկեց արքաները եւ բարձրացուց խոնարհները» Ղուկ 1:51-52: Սաղմոսերգուն նոյն զօրութիւնը կը փափաքի որ Ասպուած ցոյց գոյ:

Իսկ հիմա նեղութեան եւ դժուարութեան պահուն, ան կը խոսքովանի թէ Ասպուած Ինք է Թագաւորը եւ քանի-քանի անզամներ Ասպուած ցոյց գոյա այսօր է փրկութիւնը: Թշնամին եթէ պահ մը կու գայ քանդելու, կովորելու, ափիկա Ասպուծոյ կողմէ թոյլ գոյա այսօր, որուն նապատակը Ասպուծոյ ժողովուրդին վերադարձը խոսքովանութեամբ, զղումով եւ ապաշխարութեամբ: Յաճախ այնպիս կը թոյի, թէ որքան զօրաւոր է թշնամին, անպարփելի, անյաղթահարելի, որուն դիմաց ալ յաճախ յուսահապութեան պահեր կ'ապրինք, եւ կարծէք կու գանք այն եզրակացութեան, թէ չարը ամենազօր է եւ Ասպուած չի կրնար բան մը ընել: Մինչ այդ կը մոռնանք այն միջամբութիւնները որ Ասպուած գործած է մեր կեանքին մէջ: Ահա անցեալի դեպքերէն կը սկսի յիշելու Սաղմոսներգուն, թէ քանի-քանի անզամներն Ասպուած Իր փրկութիւնը ցոյց գոյա սկսեալ Եզիփորսի ելքէն: Ահա անոր արբայայգութիւնն է որ կ'ընէ այսպես ըսելով. «Քո զօրութեամբդ ծովը ճեղքեցիր, եւ վիշապներուն զլուխները փշրեցիր ջուրերուն մէջ»: Այսպես վիշապներ արբայայգութիւնը ակնարկութիւնն է չարին: Ասպուածաշունչին մէջ ծովը նաեւ խորհրդանիշ է անօրէններուն, եւ ահա Ասպուած Իր զօրութեամբը կը ճեղքէ ծովը: Զարմանալիօրէն մեր եկեղեցական հայրերը երբ պիտի ներկայացնեն Քրիստոսի ծննդեան ութօրեայ պահը շարականի ճամբով կը ներկա-յացնեն այսպիս. «Յորդանան գետին մէջ ջախչախեցիր Վիշապին գլուխը»: Ծննդոց գիրքին մէջ Ասպու-ծոյ պատուիր, «Դուն անոր գարշապարը պիտի խայթես, եւ անիկա քու գլուխդ պիտի ջախչախէ»: Տակաւին կը շարունակէ ըսելով, «Դուն ես որ կը բղխեցնես աղբիւրներն ու գետերը, ինչպիս նաեւ կը ցամքեցնես մշղահոս գետերը»: Նաեւ կ'անդրադառնայ Ասպուծոյ սպեղծագոր ըլլալու հանգամանքին, հասպագելով լուսինն ու արեւը, որոշելով երկրին բոլոր սահմանները, ինչպիս նաեւ գարուան եղանակ-ները:

Ապա կը խնդրէ որ Ասպուած անպաշտպան գազաններուն ճեռքը չգտէ Իր գառապեալ ժողովուրդ-դը, յիշեցնելով այն ուխսը որ Ասպուած կկնքեց Իր ժողովուրդին հետ: Ահա հոս է բանալին, որ Ասպուած արդար ու ճշմարիփ է, անզամ մը որ ուխս կնքեց, այդ ուխսը չի դրժեր, չի մոռնար ու չի փեխեր, պայմա-նաւ, որ ժողովուրդը զղումով, խոսքովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ վերադառնայ Իրեն: Ահա մնայուն աղօթք, աղաշանք, պաղաքանք խնդրելու Ասպուծմէ որ պաշտպանէ Իր ժողովուրդը, նաեւ շնորհակալութիւնն, որ Ասպուած կը լսէ մեր աղօթքը:

Ի վերջոյ, անզամ մը ես կը խնդրէ, որ Ասպուած ելլէ Իր դաբը պաշտպանելու համար, որ կը նշանակէ, մեր թշնամին խորքին մէջ Ասպուծոյ թշնամին է, ահա թէ ինչո՞ւ է որ Ասպուած կը յիշեցնէ ըսելով, «Իմս է վրէժիսնդրութիւնը», եւ կամ այլ ուրիշ գետ մը, «Իմ դաբս դուն գետս»: Որովհետեւ Ասպու-ծոյ դաբն է:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի ճատիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: